

М'ЯСНІ ЯКОСТІ БУГАЙЦІВ РІЗНИХ ПОРІД В УМОВАХ ТРАДИЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ НА КОМПЛЕКСІ

Е.М.Доротюк

Харківська державна зооветеринарна академія

В.М.Труш

Агрофірма "Шахтар" Донецької області

У статті наведено результати по вивченню м'ясної продуктивності бугайців червоної степової голштинської, абердин-ангуської та двопородних помісей червона степова х абердин-ангуська.

бугайці, генотип, жива маса, відгодівля, контрольний забій

Традиційна технологія вирощування молодняку великої рогатої худоби на м'ясо базується на трьох стадіях: молочна, дорощування і відгодівля [1-2]. В залежності від стадії вирощування застосовується різний рівень годівлі: високий або помірний у молочний період, низький при дорощуванні (в період біологічно активного росту в молодому віці) і високий на відгодівлі з значними витратами зернових концентратів у раціоні з метою компенсації спаду приросту на другій стадії [3-4]. У результаті цього уповільнюється швидкість проходження етапів онтогенезу, особливо пізно визріваючих тканин (м'язів) і частин тіла тварин (поперек, задня третина тулуба). При цій технології практично неможливо одержувати стабільні середньодобові прирости живої маси на усіх стадіях вирощування. Крім того, витрати кормів, собівартість продукції зростають, а одержана відносно жирна яловичина не відповідає сучасним вимогам споживача.

У зв'язку з цим доцільно виявити ефективність вирощування бугайців різних порід в умовах промислової технології з метою найбільш раціонального їх використання для виробництва високоякісної яловичини і важкої шкіряної сировини.

Методика досліджень. У державному спеціалізованому комплексі філії "Україна" (дочірнє підприємство агрофірми "Шахтар") Слов'янського району Донецької області проведено науково-господарський дослід по вивченню м'ясної продуктивності бугайців червоної степової породи (I), голштинської (II), червона степова х абердин-ангуська (III), абердин-ангуська (IV).

Бугайці на комплекс поступають після закінчення профілактичного періоду із господарств Костянтинівського, Слов'янського, Краснолиманського районів Донецької області і Барвенківського району Харківської області. Технологічний процес на комплексі, як це загально прийнято для такого типу підприємств, поділяється на три періоди: перший – вирощування телят з 20-денного до 4-місячного віку, другий і третій – відгодівля.

Рівень і тип годівлі у всіх групах був однаковий. Витрати кормів облі-

ковували в контрольні дні шляхом зважування їх при роздаванні, а облік залишків здійснювали перед ранковим роздаванням наступного дня.

Ріст бугайців визначали на основі щомісячного зважування. Вирощували бугайців на раціонах, розрахованих на одержання 800 г середньодобового приросту. Реалізацію проводили при досягненні живої маси 400-450 кг.

З метою вивчення м'ясної продуктивності та якості шкур, на Краматорському м'ясопереробному заводі проведено контрольний забій по три голови з кожної групи, після обвалювання напівтуш були встановлені показники м'ясної продуктивності.

Результати досліджень. За період вирощування бугайців (від 20-денного до 8-місячного віку) витрати кормів по групах становили (корм.од.): I- 3169,8; II - 3157,8; III - 3211,2; IV- 3248,8. У структурі раціону питома ва-

га концентратів була в межах 30-31%. Аналіз показників живої маси (табл. 1) свідчить про те, що помісні і абердин-ангуські тварини мали найвищу інтенсивність росту на протязі всіх технологічних періодів.

Середньодобові прирости

1. Динаміка живої маси бугайців різних генотипів, кг (у кінці періоду)

Група	Технологічний період		
	молочний (30-120 діб)	дорощування (121-370 діб)	відгодівлі (371-540 діб)
I	40,0 + 5,41	256,0 + 8,02	396,0 + 7,61
II	135,2 + 6,51	233,0 + 6,17	361,0 + 5,28
III	145,0 + 7,12	299,0 + 5,25	444,0 + 6,12
IV	152,0 + 5,95	337,0 + 4,82	487,0 + 3,98

живої маси піддослідних бугайців свідчать про високі потенційні можливості енергії росту помісних і абердин-ангуських аналогів (табл. 2).

Величину середньодобових приростів у різні вікові періоди зумовлював рівень годівлі й генотип тварин. У молочний період у всіх групах прирости були високими, а в період дорощування різко знизилися. У період відгодівлі прирости підвищилися. Бугайці III та IV груп в усі технологічні періоди істотно перевищували ровесників молочних порід за живою масою і середньодобовим приростом.

2. Динаміка середньодобових приростів бугайців різних генотипів, г

Група	Технологічний період			
	молочний	дорощування	відгодівля	в середньому
I	900	466	710	626,9
II	850	393	621	553,8
III	950	618	798	738,5
IV	1020	763	943	865,4

3. Результати контрольного забою бугайців

Група	Жива маса перед забоєм, кг	Забійна маса, кг			До передзабійної маси, %		
		парна туша	внутрішнє сало	туша + сало	туша	сало	забійний вихід
I	365	178,8	12,6	191,4	49,0	3,4	52,4
II	338	158,8	11,8	170,6	47,0	3,5	50,5
III	424	216,5	15,2	231,4	51,0	3,6	54,6
IV	456	255,3	17,3	272,6	56,0	3,8	59,8

М'ясна продуктивність, як одна з основних господарчих ознак, проаналізована нами у бугайців різних порід. Отримані результати досліджень показали різну продуктивність тварин у залежності від породи (табл. 3).

Як свідчать результати досліджень, від бугайців різних генотипів одержано різні показники м'ясної продуктивності, проте кращими виявилися помісні й абердин-ангуські тварини. Різниця за масою туші становила 37,4 та 76,5 кг (12,1 та 14,25%).

Особливістю помісних абердин-ангуських бугайців у порівнянні з аналогами молочних порід є кращі м'ясні якості, більш високий забійний вихід.

Висновки:

1. Традиційна технологія виробництва яловичини на спеціалізованих підприємствах базується на рівні годівлі залежно від стадії вирощування тварин.

2. При цій технології в молочний період одержують середньодобові прирости живої маси на рівні 700-800 г, при дорощуванні – 360-430 г, при відгодівлі – 700-1050 г.

3. Найвищу м'ясну продуктивність в умовах промислової технології мали помісні й абердин-ангуські бугайці. Їх м'ясна продуктивність у порівнянні з ровесниками червоної степової і голштинської порід була вища на 28-35%.

4. Традиційну технологію виробництва яловичини на комплексах необхідно удосконалювати за рахунок виключення стадії дорощування, відгодівлі й переведення на стабільно інтенсивне вирощування від народження до забою.

Бібліографічний список

1. Система стандартов в скотоводстве. -М.: ВО Агропромиздат, 1988.
2. Системы выращивания крупного рогатого скота /Клейменов Н.И. и др. -М.: Росагропромиздат, 1989. -319 с.
3. Вирощування і відгодівля великої рогатої худоби /Маменко О.М. та ін. -К.: Урожай, 1987. -155с.
4. Прудников В.Г. Шляхи інтенсифікації виробництва яловичини.- Х. РВП "Оригінал", 1997. -190 с.

В статье приведены результаты сравнительного испытания по показателям интенсивности роста в различные периоды и мясной продуктивности бычков красной степной, голштинской, абердин-ангусской пород и двухпородных помесей красная степная x абердин-ангусская.

The article presents results of the study of meat productions the bullcalf in conditions of industrial technologic.